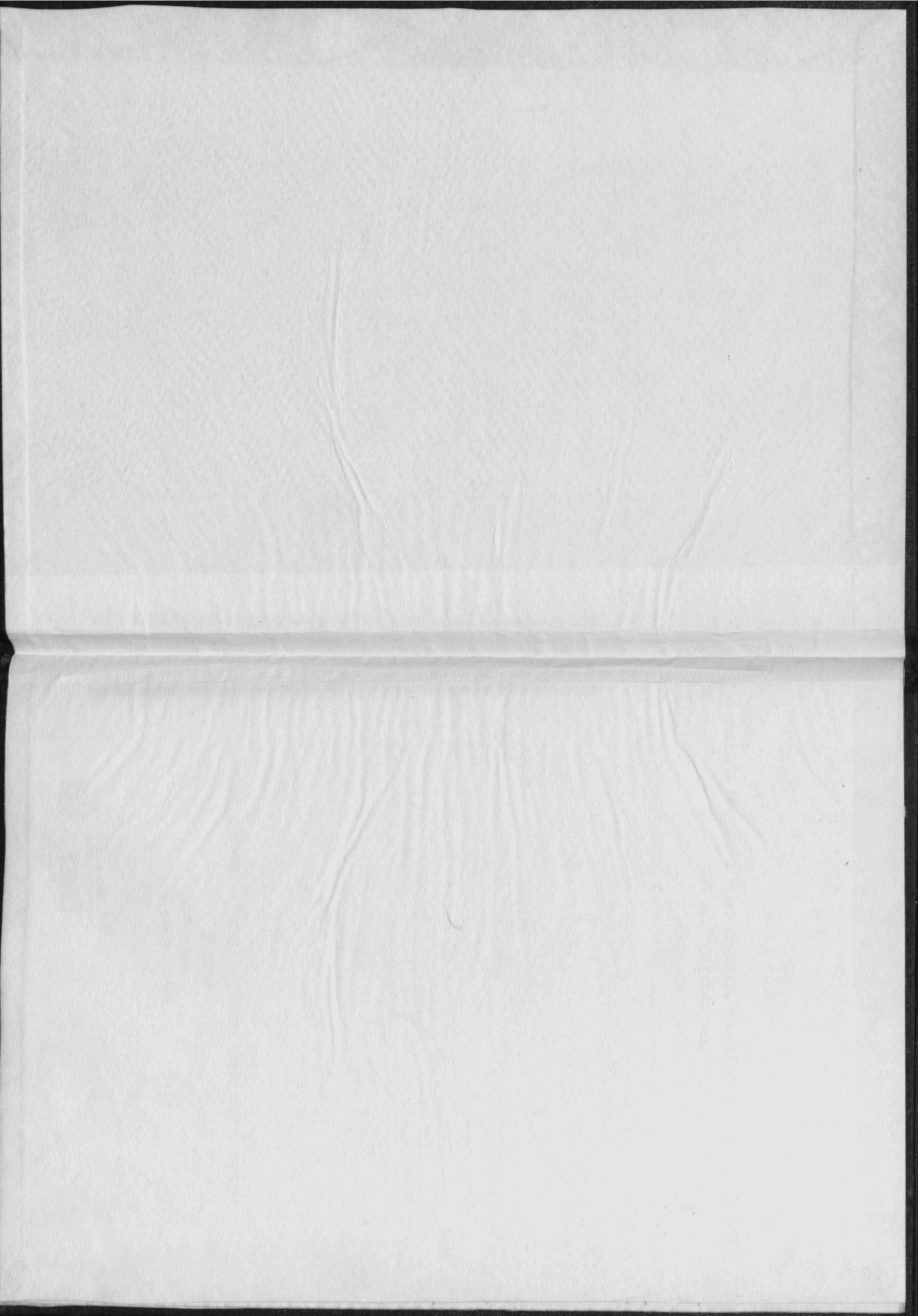

TEZ

5102

05102

FATİH'İN İSTANBUL'U ZABTI SIRASINDA DONANMANIN KARADAN YÜRÜTÜLMESİ
VE HALİC'E İNDİRİLMESİ

MUHARREM ALPASLAN

No : 1355

akademik ogř

Mr. M. Alpaslan

Güneş

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ TARİH BÖLÜMÜ YENİÇAĞ
KÜRSÜSÜ

Ş u b a t:1968

7072

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
MERKEZ KÜTÜPHANESİ

05102

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

BİBLİYOGRAFYA

-I-

İSTANBUL MUHASARASINDA DONANMANIN ROLÜ

-II-

YİRMİ NİSAN DENİZ SAVAŞI SONUNDA ÇIKAN BUHRAN

a)-Üç Ceneviz ve bir Bizans gemisinden müteşekkil filonun Marmara'ya dühülü

b)-Yenikapı önünde vukum gelen deniz savaşı

c)-Mağlûbiyetten ileri gelen buhran ve Fâtih'in hiddeti

-III-

DONANMANIN HALIC'E İNDİRİLMESİ MESELESİ

E k l e r

Mevzu ile ilgili vesikalalar

Ö N S Ö Z

İstanbul muhasarasında mühim bir rol ifâ eden Osmanlı donanma_
sının durumu ve halice indirilmesi meselesini belirten bu tez, Osman_
lı, Grek ve Latin kaynaklarının verdiği imkân nisbetinde ortaya ko_
nulmaya çalışılmıştır. Osmanlı kaynaklarında verilen haberlerin nis_
beten az olmasına rağmen, Grek ve Latin kaynaklarında mevcûd bilgiler
bir araya getirilerek bu meselenin halline çalıştığımız bir sırada
bir iki arşiv vesikasına da baş vurmak zorunda kaldık. Umûmiyetle
bu mesele hakkında yapılan araştırmalar birbirlerinin tekrarı mahi_
yetinde olduğundan meseleye yeni bir görüş getirmek için yaptığımız
çalışmalarda henüz kati bir sonuca varmış sayılamayız. Bununla bera_
ber şimdîye kadar yapılan tedkîkleri nazar-ı itibare alarak boşluk_
ları doldurmaya gayret ettik. Bu bakımından tezde bazı noksan ve kusur_
ların olacağı aşikârdır.

Bize bu tezi vermek ve ilgili eserleri tavsiye ile kendi notla_
rını vermek lütfunda bulunan Sayın Hocam Prof. Dr. Şahabeddin Te_
kindağ'a teşekkürî bir borç bilirim.

T a r i h
MUHARREM ALPASLAN

21/12/1967

III

B İ B L İ Y O G R A F Y A

İstanbul muhâsarası ile ilgili vesika ve kaynaklar sırası ile gösterilmüştür.

VESİKLALAR

Hızır imzası ile gönderilen ve İstanbul surlarının tamirini bildiren vesika, Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi, Nr.11975

Akşemseddin'in Fâtih'e gönderdiği mektup, Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi, Nr.5584

OSMANLI KAYNAKLARI

Aşık Paşa-Zâde, Tevârih-i Âl-i Osmân, nşr. Âlfî, İstanbul 1332; nşr. Giese,

Leipzig 1929

Dursun Bey, Târih-i Ebu'l-Feth, TOEM. ilâve 1331

Enverî, Dîstûrnâme, nşr. M. H. Yînâç, İstanbul 1928-30

Hoca Sadreddin, Tacü't-Tevârih, İstanbul 1279

Mustafa Âlfî, Künhü'l-Ahbâr, İstanbul 1285

Nesrif, Cihannûmâ, nşr. Fr. Taechner, Leipzig 1951

Oruc b. Adil, Tevârih-i Âl-i Osmân, nşr. Franz Babinger, Hannover 1925

Tâcî-Zâde Câfer Çelebi, Mahrûsa-i İstanbul Fetihnamesi, TOEM ilâve, 1331

BİZANS KAYNAKLARI

Ducas, Historia Byzantinae, nşr. I. Bekker, Bonnae 1838, trc. V. Mirmir-oğlu, İstanbul 1956

Laonikos Chalkokondile, L'histoire de la décadence de l'empire Grec, trc. V. de Bourbonnois, c. I, Paris 1620

Kritovulos,Târih-i Sultan Muhammed Hân-i Sâni,trc.Karolidi,TOEM,

1328

Phrantzes,Chronicon,nşr.İ.Bekker,Bonae 1838

LATİN KAYNAKLARI

Chiensis,Historia Constantinopolitanae urbisa Mahomete II.capte

per modum epistolae di 15 augusti anno 1453 ad Nicolaum
V.,Ron.Migne,Paris 1866).

Niccolo Barboro,Giornale dell'assedio di Constantinopoli 1453,

nşr.E.Cornet,Vienna 1856,Türk trc.Ş.T.Diller,Kostanti-
niyye muhasarasi ruznâmesi 1453,İstanbul 1953

Sakızlı Leonard,De Urbis C.P.Jactura captivitateque veya Historia
captaea Turcis C.P.,nşr.İ.Euay,Paris 1823,nşr.Migne,Tc-
lix ve Neşr.Dethier,ve De Lesbo à Turcis Capta(pie II'ye
mektup) bk.K.Hopti chron,Greco-Romanes.İstanbul'un sükü-
tu ve kendisinin esareti hakkında mektuptur.

Zorzo Dolfin,Assedice presa die Constantinopoli nell anno 1453,
nşr.Georg M.Thomas,Belagerung und Eroberung von Constan-
tinopel im Jahre 1453,Münhen 1868,Türk.trc.Samim Sinan-
oğlu,1453 Yılında İstanbul'un muhasara ve zabıtı,Fatih ve
İstanbul,c.I,sayı:1,İstanbul 1953

Ananım Osmanlı tarihi(Grekçe),trc.Şerif Baştav,Belleten

A.M.Angiolello(=Donado da Lezze), Historia Turchesca, 1300-1514, nr.

I.Ursu, Bucureşti 1910

TEDKİKLER VE MAKALELER

V.L.Mirmiroğlu, Fâtih'in deniz savaşları ve Donanması, İstanbul 1946

Şahabeddin Tekindağ, 21 Nisanda Türk Donanması karadan Haliç'e indirildi, Yeni Sabah Gazetesi, sene 954, 4 Haziran, s.3

Şahabeddin Tekindağ, Tarih Konuşuyor, c.5, sayı:29, İstanbul 1966

Şahabeddin Tekindağ, Fatih Devri ders notları

Yusuf Ziya Ortaç, Çınaraltı Mecmuası, İstanbul'un zaptı, sayı:9

Hammer, Devlet-i Osmâniye Tarihi, c.II, Trc.M.Atı, İstanbul 1334

N.Jorga, Geschichte des Osmanischen Reiches in Europa, c.II, Gotha 1908

Zinkeisen, Geschichte des Osmanischen Reiches in Europa, c.II, Gotha

1848

- I -

İSTANBUL MUHASARASINDA DONANMANIN ROLÜ

1453 Senesi Nisanının altısında Kara orduyu kendilerine gösterilen yerleri aldıkları bir sırada Gelibolu'dan 20000 azabı yükleyerek İstanbul önüne gelen Osmanlı donanması Beşiktaş önüne gelerek demirlemiştir.

Osmanlı donanması verilen emir Üzerine Halic'i kapayan zincire hücumu başlamadan evvel Tarabya'nın kalesini zapt ettiği gibi sonra da Balta-oğlu Süleyman Bey'in emrinde büyük adanın kalesine hücüm ederek burasını zapt etmiştir.

400 Parça irili ufaklı gemiden teşekkür eden Osmanlı donanması bundan sonra Perme-kapı(=Geçit-kapı) ile Galata civarındaki bir yere rabtedilerek Halic'i kapayan zincir önünde sıralanmıştır. Hemen berlirtelim ki, o yılın teknik vasıtalarına henüz sahip olmayan ve nisbeten zayıf gemilerden ve bir nevi Karamürsel kayıklarından ibaret Osmanlı donanmasının İstanbul muhasarası sırasında zinciri kırmak üzere şiddetli bir hücumu geçmemiştir. Zirâ, daha Arabların İstanbul muhasaraları sırasında mühim bir rol oynadığı bilinen kalın müdafaa zincirlerinin sağlamlığı da bu hususta mühim bir rol oynamış görülmektedir. Bununla beraber zinciri müdafaa etmek için de Bizans

gemilerinden ziyâde Haliç'te bulunan ve kaçmağa fırsat bulamayan Venedik ve Ceneviz gemilerinin mühim rol oynadığı da bir gerçektir. Bu arada evvelce görünen ve gemilerin zincire hâcûmunu önleyen rum ateşinin(=Feu de Grec) de eski tesirini kaybettiği iddia olunabilir. Çünkü esasen zayıf ve ahşab Osmanlı donanmasının böyle bir hâcûma dayanacak evsafta olmadığı da meydandadır. Ancak donanma, aşağıda görüleceği üzere Haliç'e indirildiği zaman Rum ateşine ve Ceneviz, Venedik gemilerinin muhtemel taarruzlarına karşı bazı tedbirler almıştır. Nitekim, donanmanın Haliç'e inmesinin akebinde Trabzonla Kopton Treiso'nun donanmayı yakmak üzere giriştiği teşebbüs akâmeye uğramıştır. Bu teşebbüsün donanma ile işbirliği yapıp Kasım Paşa sırtlarına yerleştirilen ve Zağanos Paşa'nın emrinde bulunan Türk topları sayesinde olduğu da meydandadır. Donanmanın İstanbul muhasasında oynadığı rol ikinci bölümde tekrar ele alınacaktır.

- II -

YİRMİ NİSAN DENİZ SAVAŞI SONUNDA ÇIKAN BUHRAN

a)-ÜÇ CENEVİZ VE BİR BİZANS GEMİSİNDEN MÜTESEKKİL FİLONUN MARMARA'YA DÜHULU

20 Nisanda içleri yiyecek, mühimmat ve askerle dolu olup Papa tarafından İstanbul'un müdafaa ve iâsesine tahsîs edilen üç Ceneviz ve bir Bizans gemisinin Osmanlı deniz üssü Gelibolu önlerinden geçtiğini ulaklar(=haberciler) vasıtasiyle öğrenen Pâdişâh, maiyeti ile

birlikte deniz kenarına inmiş, ismi geçen gemiler Marmara'da görüldür görünmez kapudanlı deryâ Balta-oğlu Süleyman Bey emrindeki Osmanlı donanmasını harekete geçirtmiştir. Bunun üzerine, 300'ü mütecaviz ufak yelkenlidен ibaret olup güvertelerinde çalınan davul sesleri ile zırhlı silâhendâzların sevinc nâralarının birbirine karıştığı Osmanlı donanması, şenliğe gider gibi, çala kürek, müsellâh oldukları bilinen düşman gemileri üzerine yürütmüş, oklar, yağlı paçavalar ve mancınıklardan fırlatılan taşlarla hareketlerine mani olmak istemiştir. Türk denizcileri, Yeni-kapı açıklarında devam eden bu savaşta, surlara ve yüksek duvarlara tırmanıp şamataları ayyuka çıkan Bizanslıların, teşfik maksadiyle bugünkü Zeytin-burnu'nda Pâdişâhın etrafında toplanan ordu ileri gelenlerinin gözleri önünde kargı ve baltalarla küpeştelerini kırmaga çalışıkları Ceneviz gemileri üzerine sıçrayıp demir ve halatlarına asılarak içlerine girmeye çalışmışlar, mahmuzlanan gemilerde, zırhlı azap askerlerinin de yardımıyla düşmanla göğüs göğüse dövüşmişlerdir. Üç saat devam eden bu savaşta 100 şehid ve 30 yaralıdan ibaret bir zayıata uğrayan Türk denizcilerinin bütün gayret ve fedakâryıklarına, atını sürerek denize doğru, karaya yakın bulunanlara şiddetli emirler veren Pâdişâhın teşviklerine rağmen gemilerinde çıkan yangınları süratle söndürüp hûcûmları da önleyebilen Cenevizliler, o anda çıkan şiddetli

bir lodos rüzgürünün da yardımı ile önce surların dışındaki bir limana, geceleyin de Bizans gemicilerinin kılavuzluğu ile Halic'e sıçınmağa muvaffak olmuşlardır. Surlar üzerinden bu deniz savaşını seyreden imparatorun hususi müşâviri Franjzes, Pâdişâh'ın hiddetle atını denize sürdüğünü bildirir ki, bu husûs muhusuruya şahid Latin müelliflerinden Zorzo Dolfin tarafından da teyîf edilmektedir. Mamafig bu hadise ile ilgili olarak şehirde bulunan Niccolo Borboro'nun taraflar dan hiç birinin müzaffer olmadığını belirten kaydına da işaret etmek icâb eder.

b)-YENİ-KAPI ÖNÜNDE VUKUA GELEN DENİZ SAVAŞI

Nisanın yirmisinde iki taraf üzerinde müsbet ve menfi tesir yapması bakımından çok önemli diğer bir olay daha cereyan etti. Gelibolu'da bulunanlar birkaç geminin İstanbul'a yardım etmek üzere gelmekte olduğunu görünce bunu Pâdişâh'a bildirmek için Orduğâh'a bir "ulak" gönderdiler. Bu haberden sonra Pâdişâh atına atlayarak hadem ü haşem ile deniz kenarına indiği vakit "nagâh ebr-i siyah gibi dört göke, dümenlerinin kıcı ermiş yere, serenlerinin ucu çıkmış göye her birisi küh mikdâr olan dört yelkenlinin gelmekte olduğunu gördü. Üçü Cenevizlilere birisi de imparatora âit olan bu gemilerin içleri yiyecek, mühimmât ve askerlerle dolu idi. Ayasofya kubbesini sabahın saat onuna doğru ufukta görmüş olan bu gemileri takriben Zeytin-burnu civârından seyr

eden Pâdişâh, bunların limana girmesine mani olunmasını donanma komutanı Balta-oğlu Süleyman Bey'e emretti. Bunun üzerine Osmanlı nobetçi gemileri ve donanmanın bir kısmı gelen gemileri karşılamış ve savaşa girişmiştir. Ancak, bu savaş kısa sürmüştür ve gemiler karşılıklı olarak birbirlerine gülleler savurmuşlardır. Çünkü çıkan uygun bir rüzgâr bu dört geminin yelkenlerini sıçrımış ve süratle hisarın kenarında bulunan bir limana sıçınmalarına mucib olmuştu. Halbuki bu muharebenin çok şiddetli olduğunu yazan kitaplar vardır. Bunlara göre, iki taraf birbirine yaklaştığı vakit oklar ve makinelerden atılan taşlarla muharebe başladı. Ve bir ay sonra da gemiler birbirlerine karıştılar. Türkler düşman gemilerini tutuşturtmaya çalışıyor ve bunun için de halatlara ve demirlere sarılıyorlardı. Fakat düşman kuvvetleri de gemilere tırmanmak isteyenleri öldürüyor, makaralarla inip çıkan taşları başlarına indiriyorlardı. Bir ara Türk amiral gemisinin mahmuzlu bir düşman gemisine saplandı ve bu süratle de göğüs göğüse bir muharebe başladı. Fakat aradan üç saat geçtiği hale de savaş hâlâ bir neticeye bağlanmamıştı. Pâdişâh kendi kuvvetlerinin gâlib geleceğinden şüphe etmemekle beraber bir an muharebe Türklerin aleyhine döneceğe benzer gibi bir hâl alınca atını denize sürdü ve gemileriyle karaya yakın bulunan gemicilere bağırarak emirler verdi. Bunun üzerine savaş büsbütün kızıştı. Ancak, bu sırada çıkan

bir rüzgâr bütün ümitleri boşa çıkarmıştı. Yardıma gelen gemiler rüzgârin tesiriyle surların dışında bulunan bir limana sıçınmağa ve geceleyin yanlarına gelen Bizans gemilerinin kılavuzluğu ile de Halic'e girmeye muvaffak oldular. Bu savaşta 12000 kişilik Türk şehidine karşılık hristiyanlardan bir kişiye bile bir şey olmamış, ancak yaralananlardan ikisi veya üçü birkaç gün sonra ölmüştü. Niç şüphe edilmelidir ki iki taraf için verilen rakam hatalıdır. Eksen masal haline getirilmiş olan bu hadiseyi yukarıda Kemal Paşa-zade'ye atfen yazdığımız gibi küçük bir deniz savaşı olarak kabûle, herhâlde hakikâte daha ziyade yaklaşmak demektir. Ancak şurası muhakkaktır ki, Yedikule ile Langa arasında açık denizde cereyan eden şu hadiseden Pâdişâh çok müteessir olmuş ve Balta-oğlu Süleyman Bey'i öldürmeyi düşünmüştü. Çünkü bu muharebede onun korkaklığını kifâyetsızlığı ve dikkatsizliği başarısızlığın en büyük âmillerinden sayılmış ve gemilerin limana girmesinden o mesûl tutulmuştur. Balta-oğlu Süleyman Paşa'nın hayatı devlet ileri gelenlerinin şefâati sayesinde kurtarılmış ise de vazifesini muhâfaza edememiştir.

Barbaro'nun bu hadise hakkında fikri şöyledir : " Böylece mücadele içinde ve aynı zamanda rüzgârin da müsait bulunmaması sebebiyle ilerlemeğe gayret ediyorlardı. Ve Kostantiniyye şehrinin Ünlerine kadar ilerliyebildiler. Fakat onların donanması gece olma-

sından korkuyordu. Fakat, hava kararip gece olduğundan biz bu gemilere yardım için icab eden tedbirleri aldık; iki kadırganın birinci kaptanı bay Chabriel Trivixan, şövalye bay Zaccaria Erioni'nin kadırgası ile gonderildi ve bunun hakikatde olduğundan çok daha fazla silahlı olduğunu düşmanımıza göstermek için boru ve mızika sesleri ve taifelerin şiddetli haykirmaları arasında ve büyük bir savlet ile liman zincirinin dışına çıktı. Ve her kadırgada iki üç borozan olduğu halde en az yirmi kadırga mevcüdmuş gibi idi ve Türkler bu gürültülü görünce çok korktular. Ve bizim bu iki kadırgamız dört gemiyi yedeklerine alarak Kostantiniyye limanı içine çektiler. Türk'ün donanması Sütünlar mevkiindeki iskelesine memnuniyetle çekildi; Türkler bizim bütün donanmamızın kendilerine karşı yüरümek üzere harekete geçmesinden endişe etdiyordu. Ertesi gün-ki 21 Nisan günü idi-Türk beyi ordugâhtan yani Kostantiniyye surlarından hareket ederek ve takriben 10000 süvarî ile yürüyerek donanmasının bulunduğu sütünlar mevkiine geldi. Kendi kaptanının bütün o donanmasıyla, sadece dört gemiyi ele geçirememiş olmasının sebebini görmek ve anlamak istiyordu. Türk beyi donanmaya väsil olunca derhal donanmasının kaptanını karaya çığırttı ve huzuruna getirtti. Bunun üzerine hain Türk kaptanına karşı büyük bir hiddetle şöyle dedi : Muhammed'in dinine ihanet ettin ve efendin olan bana ihanet ettin, idaren altında bulunan bütün bu donanma ile kristiyanların dört gemisini yakalayamamış olmanın sebebi nedir ? Hava çok durgun olduğundan onlara karşı pekâla mukabele edebilirdin. Sen bu gemileri

ele geçirmedikden sonra,Kostantiniyye limanı içinde bulunan donanmayı nasıl ele geçireceksin ? Kaptan Türk beyine söyle cevap verdi : Efendim,gözlerinle bak ki,kalbinle inanın bilesin; ve hiddete kapılmanın rica etmek isterim. Kendi gözlerinle görüyorsun ki,yalnız benim kadırganda,muharebe esnasında hrıstiyalar tarafından Muhammed'in kanuna mensup 115 kişi öldü. Ve sen bilirsin ve herkes de görmüşdür ki,kadırgamın baş tarafındaki mahmuzu ile imparatorun gemisinin içi tarafına saldırmaktan bir an geri kalmadım. Ve daima şiddetle muharebe ettik. Açıkça görüldüğü vechile birçok adamlarım öldü ve aynı şekilde diğer kadırgalarda ve teknelerde birçok adamlar öldü ve parandoryalarda da sayısız zayıat oldu ve firkateynler battı;ben kendim elimde olan bütün gayreti gösterdim;öyle ki efendim,beni affetmeni ve hiddete kapılmamancı rica ediyorum. Her türlü fena düşüncelerle ve şeytanatla dolu bir adam olan ve aynı zamanda kaptanına karşı kötü niyetde bulunan Türk beyi usûl ve kanunu hiç nazar-ı itibare almaksızın kendisine söyle dedi: Main,senin kafanı kendi elimle kesmek isterim;o kaptan o kadar iyi sözler sarf etti ki,nihâyet hayatını kurtarabildi ve efendisinin o hayvanı tehevvürünü ber-terraf edebildi(1). Fakat Türk beyi kendisini o donanmanın kaptanlığı

(1)-Amiralın ismi Balta-oğlu idi.

ğindan çıktı. Ve bu kaptan kaptanlıktan çıkarılıncı, bu Türk'ün babası⁽¹⁾ zamânında Piero Loredan kendilerini mağlûb ettiği zaman kapudân-ı derya olan adamın oğlu ileriye doğru yürüyerek Türk Be-yine şöyle dedi: Efendim, şâyet sen beni senin donanmanın kaptanı yapacak olursan, ve ben de hrîstiyânların savletini karşılaşacak olursam, hrîstiyânların bütün donanmasını sapasağlam senin eline ver-meyi şimdiden sana vâsad ediyorum; ve böylece babamın intikamını al-mış olacağım ve sana bu söylediklerim doğru çıkmayacak olursa hiç başka bir şey ilâve etmeksiz şimdiden sana söyleyeceğim ki, der-hâl kafamı kestirebilirsin; ve onun bu konuşması Türk'e kânaat ge-tirdi ve onun bütün donanmasının umûmî deniz kaptanı yaptı ve âsâsi-ni orada eline verdi. Onu kendi kaptanı tayin etti. Üyle ki, efendi-sinin yerini tutsun ve umûmî kaptan olduğundan istediğini yapsın ve bozsun.

c)-MAĞLUBİYETTEN İLERİ GELEN BUHRAN VE FATÎH'İN HİDDETİ

Bu deniz mağlûbiyetinden son derece müteessir olan Pâdişâh, kifâyetsizliği ve dikkatsizliği yüzünden gemilerin Halic'e girme-sinden mes'ûl tuttuğu Balta-oğlu'nu öldürmeyi düşünmüştü. Devlet ileri gelenlerinin şefâati ile azletmekle iktifâ edip yerine Geli

(1)-Sultân II. Murâd

bolu Sancak beyi Hamza'yı tayfn etmiş ise de bu hadise ile Osmanlı ordugâhında esası hoşnutsuzluk ve isteksizlik olan bir buhranın çıktığı anlaşılmaktadır. Dursun Bey'in bu hadise ile ilgili verdiği matemat söyledir: "Bu hadise eger ki ehl-i islâm arasında fütûr ve perişânı saldı". Bu kayıd İbn Kemal ile Enverî'deki haberlere uymaktadır. Bu deniz savaşında aşıkâr bir gayretsizlik görüldüğüne işaret edip araştırma sonunda tesbit edilecek yasak müslümanlarının (=Bâti-nen müslüman olmayanların) şiddetle tecziyelerini isteyen kimseler olduğu gibi Ak Şemseddin'in Pâdişâh'a gönderdiği mektubda bir kaç satır mevcûddur ki, burada Pâdişâh'a "Noksan-rey ve adem-i nefâz-ı hükm" nisbet olunmaktadır: "Cenâb-ı Kerîme ma'rûz oldur ki, bu hadîs ki, ol gemi ehlinden oldı, kalbe hayli tekessür ve melâlet getirdi. Bir fırsat gözetirdi. Fevt olduğuna gayretler geldi, biri gayret-i din ki, kâfirler ferah olup şamata-i a'da olındı ve biri bu ki, mübârek vü-cûdunuza noksan rey ve âdem-i nefâz-ı hükm nisbet olmak".

Bu sebeble mağlûbiyetten mütevelli id buhranı gidermek çâreleri ni arayan Pâdişâh fırsatından istifade ile yeni bir sulh teşebbüsünde bulunan imparatorun teklifini görüşmek üzere Dîvân'ı toplamış, başlangıçtan beri harbe taraftar olmayan Çandarlı Halil Paşa riyâ-setindeki muhâlif gurubun fikirlerine müracaat etmek zorunda kalmıştır. Bütün devlet erkânı ile ordu ileri gelenlerinin hazır bulunduğu bu Dîvân'da çağdaş müellifler tarafından "gavur ortak" olarak va-

sıflandırılan Çandarlı Halil Paşa, muhasaranın uzaması hâlinde batıdan büyük kuvvetler gelebileceğini belirterek, Bizanslıların senede vermeği kabûl ettikleri 70000 altın vergi ve İstanbul'da Pâdişâh'ın tayfn edeceği bir zabtiye memuru ile iktifâ edilmesini teklif etmişti. Bununla berâber Halil Paşa'nın rakibleri Zağanos ve Şihabeddin Paşa'lar ile Hoca Turhan, Akşemseddin ve Hâce-i Sultânî Molla Gürânî bu fikre şiddetle muhâlefet edip, Pâdişâh'ı desteklediler. Böylece imparatorun sulh ve mütareke teklifleri redolunarak muhasaraya devam edilmesine karar verildi.

- III -

DONANMANIN HALİC'E İNDİRİLMESİ MESELESİ

İşte, bu deniz mağlûbiyetinin akabinde yani, 21 Nisanı 22 Nisan'a bağlayan gece içinde 67 gemi cerr-i eskâl usûliyle karadan çekilierek Kasımpaşa'ya indirilmiştir. Bununla berâber gemilerin hangi yolu takib ettiği meselesi bugün bile henüz halledilmiş değildir. Beşiktaş'tan veya Dolmabahçe'den, veyahut da Tophane limanından yukarı doğru, bugünkü Kumbaracı yokuşunu takib ederek, Asmalı Mescid'den Tepebaşı yolu ile Kasımpaşa'ya indirildiği umûmiyetle kabûl edilmiştir(1). Bu arada Osmanlı kaynaklarında bu hususa alâkâlı mü-

(1)-V.L.Mirmiroğlu, Fâtih'in deniz savaşları ve Donanması, İstanbul 1947, s.72; Kritobulos, Târih-i Muhammed Hân-i sânfı, trc. Karolidi, TOEM, 1328, s.66

him kayıtların bulunduğu da belirtmek isteriz. Nitekim, İstanbul'un fethinde büyük amil olan Türk donanmasının geçirilmesi hadisesi İbn Kemal tarafından tedkîk edildiği gibi bu hususa dair en eski malûmata Grek kaynaklarında da tesâdûf edilmektedir. Kati bir fikre sahib olmak için başta Chalkokondyles olmak üzere Dukas ve şâir Bi-zanslı müelliflerin eserlerini Osmanlı kaynakları ile karşılaştır mak ıcâb eder. Şurasını belirtmeliyiz ki, Manzum bir Osmanlı tarihi yazmış olan Hierax'ın bu hadiseyi yeni bir harp hilesi olarak zikretmesi yerindedir. Z. Dolfin donanmayı karadan geçirme fikrinin Osmanlılara Venediklilerden geçtiği kânaatindedir(1). Bu suretle Ka-sımpaşa sırlarında mevzilenen havan toplarının himâyeye sâyesinde Haliç'ine Osmanlı donanması, 28 Nisan baskınına aynı himaye sâyesinde akâmete uğratmış, müdafilere dehşet ilka ederek, şehrin deniz tarafından da muhasarasi sağlanmıştır(2).

Gerek donanmanın şni zuhûru ve gerekse Kumbarhane ile Defterdar arasında kurulup her biri birer top taşıyan dubalarla da tak-

(1)-F.Babinger,Mehmed II der Eroberer und Italien,Byzantion,XXI, 1951,fas.4

(2)-G.Schlumberger,İstanbul'un muhasarasi ve zabti,trc.M.Nahit, İstanbul 1330,s.171

viye edilen köprüyü hitamı üzerine, müdafiler arasında umidsızlık
umumi bir hâl almış, her tabii hadiseden fevkâladelikler çıkaran halk
ise panige kapılmıştır(1). Bununla beraber şehri terkedip başka bir
yere çekilmesi taleb edilen imparatorun mukavemet ettiği anlaşılı-
maktadır.

(1)-Kritobulos, ayn esr, s.67-69

İstanbul surlarının tâmir edildiğine dair Kadı Hızır Çelebi'nin
dergâh-ı âliye ariza(=rapor)'sı, Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi, Nr.

11975

20 Nisan deniz savaşı sonunda Akşemseddin'in Fâtih'e gönderdiği
mektup, Topkapı Sarayı Müzesi Arşivi, Nr.5584

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
MERKEZ KÜTÜPHANESİ

05102